

Das Wesen der Zeit im Alten Testament

Omnia tempus¹ habent, et suis spatiis² transeunt universa sub caelo: <Est³> tempus nascendi et tempus moriendi; tempus plantandi et tempus evellendi, quod plantatum est; tempus occidendi et tempus sanandi; tempus destruendi et tempus aedificandi; tempus flendi et tempus ridendi, tempus plangendi et tempus saltandi; tempus spargendi lapides et tempus colligendi; tempus adquirendi et tempus perdendi, tempus custodiendi et tempus abiciendi; tempus scindendi et tempus consuendi; tempus tacendi et tempus loquendi; tempus dilectionis⁴ et tempus odii, tempus belli et tempus pacis.

Quid habet amplius⁵ homo de labore suo? Vidi afflictionem⁶, quam dedit Deus filiis hominum, ut distendantur⁷ in ea. Et cognovi, quod⁸ non⁹ esset melius nisi laetari et facere bene in vita sua. ... Idcirco unus interitus est hominis et iumentorum¹⁰ et aequa utriusque condicio. Sicut moritur homo, sic et illa¹¹ moriuntur; similiter spirant omnia¹², et nihil habet homo iumento¹⁰ amplius; cuncta¹² subiacent¹³ vanitati, et omnia¹² pergunta ad unum locum; de terra facta sunt et in terram pariter revertentur.

¹ Ergänze ein passendes Possessivpronomen!

² **spatium**, -i n.: Zeitraum; **suis spatiis**: in den ihnen zugeteilten Zeiträumen

³ **est**: es gibt

⁴ **dilectio**, dilectionis f. = amor, amoris m.

⁵ **amplius** (Komp.; n.): reichlicher; **quid**

⁶ **amplius**: (frei:) welchen Vorteil

⁶ **afflictio**, afflictionis f.: Not

⁷ **distendo** 3:

beschäftigen

⁸ **quod**: dass

⁹ **non** = nihil

¹⁰ **iumentum**, -i n.: Tier

¹¹ **iumenta**

¹² **omnia / cuncta** n. Pl.:

alle Lebewesen

¹³ **subiaceo** 2:

ausgeliefert sein